

236 C. G. F. WREDE – J. V. SNELLMAN 9.I 1864
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator och Riddare!

Det gör mig ondt att nödgas för Herr Senatorn framhålla ett förhållande, som ingalunda talar till allmogens inom Wasa län fördel. Utredt är att de många mord, dråp och slagsmål här begås alltid ske i rusigt tillstånd. Ehuru medvetna af orsaken till dessa gräsligheter, vill dock Wasa bonden icke afstå från det olycksbringande bränvinet. Det af Kejsrerliga Senaten utfärdade bränvinstillverkningsförbudet har hos allmogen i 9 af länets socknar väckt den största förbittring, och äro de sinnade att till Senaten ingå med petition om förbudets upphäfvande. Under vanliga förhållanden skulle jag på det bestämdaste afråda villfarandet af petitionärernas anhållan, men i tider sådana vi nu lefva uti torde rådligast vara att bevilja dem en kort tid för bränvinstillverkning, ty befarar jag i motsatt fall, att militär måste anlitas för ordningens upprätthållande, hvilken åtgärd kunde leda till många förvecklingar och skrik både inom och utom landet. – Lönnbrännandet pågår oakadt kronobetjeningens alla bemödanden att hämma detsamma; att vittna falskt i bränvinsmål hör numera till god ton.

Å vissa trakter inom Pedersö härad begynner brist på brödföda yppa sig. De numera å dessa orter påbegynta allmänna arbeten torde dock en tid bortåt afvärja nöden.

Med utmärkt högaktning har jag äran framhärda

Högädle Herr Senatorns
ödmjukaste tjänare
C. G. Wrede

Nikolaistad 9 Januari 1864.

237 YTTRANDE VID PLENUM 14.I 1864
RA, Senatens arkiv

Efter handlingarnes uppläsande, yttrade Senatorn Snellman, – att som af handlingarne inhemtas att jemväl Guvernören i Uleåborgs län ansett sådan omedelbar fångforsling kunna ega rum, men närmare uppgifter saknades hvilka vägar dervid borde begagnas; om dessa vägars längd och beskaffenhet förnämligast i hänsigt till farbarhet sommar och vintertid; om de leda genom bebodda trakter och om i närheten af gränsen på ömsesidor finnas lempliga ställen för fångars aflemnande och emottagande samt pålitlige personer åt hvilka dylikt värf kan anförtros, fann Senatorn, innan ärendet toges under slutlig pröfning, nödigt hafva bemälda Guvernör anbefaldt att till Kejsrerliga Senaten inkomma med de sålunda saknade upplysningarne och det förslag hvartill omständigheterna kunde föranleda; derjemte och som af handlingarne äfven erfares att de emellan Kuopio län och angränsande guvernement inom Ryssland ledande vägar äro mindre farbara och åtminstone icke alla tider till fångars framförande tjenliga, ansåg Senatorn nödigt infordra Guvernörens i Kuopio län yttrande om icke istället för omedelbar fångforsling emellan nämnda län och guvernement, mera lempligt vore att fångarne blefve fram- och återbefordrade genom Wiborgs län, utmed den af Guvernören derstädes i hänsigt till